

אגף החינוך - טלפון 6520055, פקס 1534-6520055 - rita@emekyizrael.org.il

י"ד כסלו תשע"ד

17 נובמבר 2013

סיכום פגישה מיום 13.11.13

בנושא המסע לפולין

משתתפים:

עידית פרי

גינה גניאל

ענת זמל-פיקוח המינהל לחינוך התישבותי

ביה"ס העמק המערבי: רפי ויסמן-מנהל, ליאת צמח-מנהלת חטי"ע, נירית בטר-יו"ר ועד הורים

ביה"ס עמקים תבור: דודו גורן-מנהל, נגה בן יעקב-רכזת משלחות לפולין, שלמה אפריאט-יו"ר ועד הורים

ביה"ס ויצו נהלל: כרמלה מור-רכזת שכבה, נגה גרדי-רכזת משלחות לפולין,

רחל שחורי-מנהלת אגף החינוך

רחל – מסגרת הדיון איננה קשורה ללוגיסטיקה, תשלומים, גורמים מארגנים וכו', אלא הכוונה לעסוק במהות

המסע, מקומו בתהליך החינוכי, יעדיו וכו'.

נתונים של המסעות לפולין ב-5 השנים האחרונות (רצ"ב).

ענת זמל – הציגה את יעדי המינהל לחינוך התישבותי לגבי המסע:

1. לימוד 1000 שנות יהדות.

2. "לראות שואה" – ביקור באתרי הנצחה וזכרון.

3. דיון בערכים ודילמות.

לדעתה – סיבה להצטרפות שהולכת ותופסת נפח – סיבה חברתית.

עם זאת, לדעתה, החוויה במסע ייחודית ולא ניתן לקיים אותה בארץ.

עידית –

• חשה שמטרות הסיורים לפולין "גדולות" על התלמידים.

• תוהה לגבי יכולתם להתאים למטרות בעיקר מפאת גילם הצעיר.

גינה – חושבת שיש בעיה עם הגיל מול המטרה.

מציגה אלטרנטיבה – ניר גלים – מסע משואה לתקומה. 4 ימים בארץ לאלה שלא יוצאים לפולין. מפגש עם

מקומות ואנשים (כולל אנשי עדות) במקומות כמו יד מרדכי, עתלית, יד ליידי, יחיעם, ביריה, תל חי, לוחמי

הגטאות, גוש עציון ועוד.

מבינה שאי אפשר לסגת ממסעות פולין, אך האלטרנטיבה "הישראלית" מועדפת ומתאימה להתקיים במקביל,

עבור אלה שאינם יוצאים.

דודו – משיחה עם תלמידה שחזרה מהמסע, עלו התובנות הבאות:

• סינון קפדני יותר של המשתתפים. קריטריונים: התנהגות, תרומה לקהילה.

• המסע מאד עמוס, אפשר פחות אבל לעומק.

• דגש פחות על הצד ההסטורי, אלא על הצד הרגשי והדילמות, גם בהכנה.

חושבת שצריכה להיות יועצת בצוות, המלווה את התלמידים.

שלמה אפריאט – חש שהמסע ארוך מאד. המרחקים גדולים.

אם בסופו של דבר רק 50% יוצאים, יש בעיה.

היה רוצה שכל התלמידים ישתתפו, לפחות בהכנה. חשוב שהתהליך ימומן ע"י המערכות: מועצה, משרה"ח, ביה"ס.

לגבי החלופה, חושב שכל ההשקעה צריכה להשאר בארץ. לסיכום – מצדד במסע בארץ.

ליאת צמח – חושבת שהמסעות חייבים להמשך.

תהליך ההכנה היה מגוון, ולא היה רק הסטורי.

התלמידים התנהגו בזמן המסע למופת.

חושבת שקיבלו דברים שלא היו יכולים לקבל בארץ.

התלמידים שלא נסעו השתתפו בתהליך ההכנה ובהכנת הטכס ביום השואה.

נירית בטר – מבקשת להתמקד במהות המסע. תהליך ההכנה הוא משמעותי ואכן מכין לקראת המסע.

חושבת שתהליך ההכנה צריך להקיף את כל התלמידים, גם את אלה שלא יוצאים.

נגה בן יעקב – תהליך ההכנה מביא אותם "שבעים" לפולין. חושבת שההכנה צריכה לכלול את כל השכבה.

רפי – רואה קושי בחינוך על פלטפורמה של השואה. עם זאת, זו פלטפורמה טובה מאד.

חושב שצריך להמשיך לנסוע, עם שימת דגש הן לגבי תהליך ההכנה והן לגבי הנשאים בארץ.

נגה גרדי –

- יש תלמידים שמרגישים שההכנה "מקלקלת" להם. רוצים לחוות חוויה מלאה במסע עצמו.

- השנה לא היה סינון. במהלך המסע היה קושי לרכז את כולם. חשה שהתלמידים פאסיביים.

יצאות ההמשך לפולין תהיינה במתכונת אחרת. בית הספר עסוק מאד בנושא.

כרמלה מור –

מכיוון שמגיעה למסע עם מטען אישי (בת של ניצולים), רואה בהתנהלות המסע בעיה לגבי העברת ה"חוויה" של

השואה. מרגישה שהיא חוטאת למטרה ובמקרים רבים כלל לא מגיעה אל התלמידים.

לסיכום - הנושאים שנגענו בהם בדיון:

1. חשיבה מחודשת על איתור ומיון התלמידים המשתתפים.
2. תהליך ההכנה: אורך, תכנים- הסטוריה, דילמות וסוגיות אנושיות, חברתיות, רגשיות, מינון נכון יותר. השתתפות בתהליך ההכנה של כל בני השכבה.
3. תהליך חינוכי לתלמידים שאינם משתתפים במסע.
4. חשיבה מעמיקה על היעדים והמטרות של המסע.

סוכם לזמן את המשתתפים כצוות חשיבה ולצרף אליהם תלמידים (כאלה ששבו מהמסע וכאלה שמיועדים לנסוע).

רשמה: רחל

העתק:

משתתפים

חנה פרידמן, ס/ראש המועצה